

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32Dz/8/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200040
Dátum vydania rozhodnutia: 21. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200040.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej a sudcov JUDr. Michala Matulníka, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej, v disciplinárnej veci o neplatnosť napomenutia sudkyne: JUDr. S. X., sudkyňa Okresného súdu Galanta, o vylúčení sudcu Mgr. Michala Novotného takto

r o z h o d o l :

Sudca Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky Mgr. Michal Novotný nie je vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 31D/19/2021 podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok).

O d ô v o d n e n i e

1. Dňom 1. augusta 2021 bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“), do ktorého právomoci bolo, okrem iného, zverené aj rozhodovanie o disciplinárnej zodpovednosti sudcov, prokurátorov, notárov a súdnych exekútorov [článok 142 ods. 2 písm. c/ Ústavy Slovenskej republiky]. Uvedená skutočnosť súčasne znamenala, že dňom 1. augusta 2021 prestali vykonávať svoju činnosť disciplinárne senáty zriadené v súlade so zákonom č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Dňa 1. decembra 2021 nadobudol účinnosť zákon č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok), v zmysle ktorého boli kreované na najvyššom správnom súde disciplinárne senáty.

2. Dňa 2. júla 2021 bol Disciplinárnemu senátu Súdnej rady Slovenskej republiky doručený návrh sudkyne Okresného súdu Galanta JUDr. S. X., na určenie, že písomné napomenutie sp.zn. 1SprO/129/2021 zo dňa 22. júna 2021 (ďalej len „napomenutie“), vydané predsedom Okresného súdu Galanta je neplatné. Tejto veci bola pridelená sp.zn. 1Ds/2/2021. Po nadobudnutí účinnosti disciplinárneho súdneho poriadku bola disciplinárna vec náhodným výberom pridelená disciplinárnemu senátu 31D najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej koná pod sp.zn. 31D/19/2021.

3. Členom senátu 31D je aj sudca Mgr. Michal Novotný. Dňa 23. februára 2022 bolo najvyššiemu správnomu súdu doručené podanie JUDr. S. X. označené ako „Námietka zaujatosti voči sudcovi Mgr. Novotnému - členovi disciplinárneho senátu 31D“ (ďalej len „námietka zaujatosti“).

4. JUDr. S. X. v námietke zaujatosti uviedla, že „Z obsahu Napomenutia vyplýva, že z výsledkov kontroly MS SR č. 30208/2020/91 a č. 18829/2021/91 bolo zistené, že vo vzorke predložených súdnych spisov sa nachádzali štyri súdne konania (štyri spisy týkajúce sa súdnych konaní?) - 28C/44/2019, 28C/45/2019, 28C/46/2019 a 28C/11/2020, v ktorých podľa výsledkov kontrol údajne došlo k porušeniu zásady transparentnosti spracúvania osobných údajov vo vzťahu k dotknutým osobám a k údajnému opakovanému porušeniu zásady integrity a dôveryhodnosti upravených v čl. 5 ods. 1 písm. a/ a f/ Nariadenia GDPR. Porušenie ochrany osobných údajov bolo údajne spôsobené porušením zásady kontradiktórnosti civilného sporového konania a neaplikovaním § 167 CSP, neaplikovaním povinnosti ustanovenej v § 195 ods. 3 (Ktorého právneho predpisu?) a následne Spravovacieho a kancelárskeho poriadku súdov a súčasne údajným neoprávneným poskytnutím veľkého rozsahu údajov, vrátane osobných údajov, neoprávneným osobám v zmysle § 113 ods. 7 zákona o cestnej premávke.“.

5. JUDr. S. X. v úvode námietky zaujatosti pomenovala dve skutočnosti, ktorými dôvodila zaujatosť sudcu Novotného a ktoré následne v námietke zaujatosti podrobnejšie opísala a to jednak vo svetle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky. Prvou skutočnosťou, ktorou JUDr. S. X. námietku zaujatosti odôvodnila bolo, že „Mgr. Novotný bol od 01.10.2018 do 31.05.2020 podpredsedom Krajského súdu v Trnave, ktorý je inštančne nadriadený Okresnému súdu Galanta. V tejto svojej pozícii sa Mgr. Novotný v máji roku 2019 na diskusnom fóre organizovanom Justičnou akadémiou vyjadroval k obdobným (resp. právne totožným) veciam, aké som z pozície zákonnej sudkyne riešila v konaniach sp.zn. 28C/44/2019, 28C/45/2019, 28C/46/2019 a 28C/11/2020. Súdne spisy týkajúce sa týchto konaní boli predmetom kontrol č. 30208/2020/91 a č. 18829/2021/91, na základe výsledkov ktorých som bola následne nedôvodne a neplatne písomne napomenutá. Spôsob vyjadrenia sa Mgr. Novotného vo vzťahu k problematike procesného postupu súdu v prípadoch, keď žalobca identifikuje žalovaných ako držiteľov vozidiel prostredníctvom EČV, dátumu a času, považujem za neadekvátne (svojevoľné, opomínajúce ústavný rozmer problematiky). V dôsledku toho u mňa jeho verejne vyjadrený postoj vzbudzuje pochybnosti, či bude ako člen disciplinárneho senátu spôsobilý nezaujato posúdiť materiálne dôvody neplatnosti písomného napomenutia ...“. Druhou skutočnosťou, ktorou dôvodila svoj návrh bolo, že sudca Novotný bol od 1. júna 2020 do 1. augusta 2021 (teda aj v čase vykonávania kontroly č. 30208/2020/91 a č. 18829/2021/91) štátnym tajomníkom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností dospela JUDr. S. X. k záveru o zaujatosti sudcu Novotného „prizmou objektívneho testu nestrannosti sudcu“ a žiadala, aby bol vylúčený z konania a rozhodovania v disciplinárnej veci vedenej na najvyššom správnom súde pod sp.zn. 31D/19/2021.

6. K námietke zaujatosti sa sudca Novotný vyjadril podaním označeným ako „Vyjadrenie k námietke zaujatosti“ zo dňa 4. marca 2022 doručenej dňa 15. marca 2022, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru neexistujú také okolnosti, ktoré by objektívne oprávňovali pochybnosti o jeho nezaujatosti pri rozhodovaní v uvedenej veci a žiadal, aby bolo o námietke rozhodnuté tak, že „... sudca Michal Novotný nie je vylúčený z vykonávania úkonov vo veci sp.zn. 31D/19/2021.“. V podstatnom sa sudca Novotný k okolnostiam, ktoré majú zakladať dôvod jeho vylúčenia vyjadril tak, že hoci v označenom období vykonával funkciu štátneho tajomníka Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, počas tohto obdobia vykonával funkciu štátneho tajomníka Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky aj Mgr. W. Y., v ktorého priamej riadiacej pôsobnosti bola sekcia informatiky a riadenia projektov, ktorej súčasťou bol aj odbor informačnej bezpečnosti spravujúci agendu ochrany osobných údajov. Sudca Novotný dôvodil, že „Z obsahu spisu vyplýva, že písomné napomenutie sudkyne, ktoré je predmetom prieskumu, bolo uložené na základe výsledku kontroly zachytenej v protokole na čl. 8. Podľa tohto protokolu bolo cieľom plánovanej kontrolnej akcie overiť správnu aplikáciu ochrany osobných údajov.“. Ďalej uviedol, že nakoľko kontrolnú akciu vykonávali útvary, ktoré neboli v jeho riadiacej pôsobnosti, obsahom a predmetom kontroly sa nezaoberal, nevyjadroval sa k jej konaniu, ani k jej výsledkom.

7. K druhej skutočnosti, ktorou JUDr. S. X. odôvodňovala námietku zaujatosti (pochybnosti o schopnosti sudcu Novotného nezaujato posúdiť materiálne dôvody napomenutia z dôvodu skôr verejne vyjadreného právneho názoru) sudca Novotný uviedol, že „Išlo teda len o všeobecnú diskusiu o určitých právnych otázkach, spojených s aplikáciou procesného práva. Z obsahu spisu však vyplýva, že konanie, ktoré sa sudkyňi JUDr. X. vytýka v písomnom napomenutí, nespočíva v nesprávnom procesnom postupe, ale v porušení pravidiel o nakladaní s osobnými údajmi. K otázke osobných údajov som sa však vo svojom vystúpení nijako nevyjadroval, pretože táto otázka vôbec nebola predmetom tejto odbornej diskusie.“.

8. Disciplinárne konanie vo veci sudcov procesne upravuje disciplinárny súdny poriadok s čiastočnou subsidiaritou Trestného poriadku (§ 4 disciplinárneho súdneho poriadku), pričom podľa predmetného ustanovenia sa na konania podľa disciplinárneho súdneho poriadku vzťahujú aj ustanovenia Trestného poriadku o vylúčení súdu a iných osôb, a to v prípade „ak tento zákon [rozumej disciplinárny súdny poriadok] neustanovuje inak a ak to povaha veci pripúšťa“ a ustanovenie § 4 disciplinárneho súdneho poriadku zároveň definuje aplikáciu ustanovení Trestného poriadku „primerane“. Najvyšší správny súd teda námietku zaujatosti preskúmal primerane aplikujúc ustanovenie § 31 ods. 1 Trestného poriadku.

9. Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku je z vykonávania úkonov trestného konania vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosťi pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

10. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že pre vylúčenie sudcu z pojednania a rozhodovania vo veci je rozhodné, ak možno mať so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom (resp. iným osobám alebo dotknutým orgánom), pochybnosti o jeho nezaujatosťi, dôvodnosť ktorých musí však vyplývať z objektívne preukázateľných skutočností. Nestrannosť treba skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t.j. v danom prípade treba zistiť osobné presvedčenie sudcu pojednávajúceho prípad, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t.j. v danom prípade treba zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku. Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Za objektívne pritom nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci pristupuje. Vylúčenie sudcov z pojednania a rozhodovania vo veci je nutné spájať nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosťi (vid'. tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo 17. januára 1970, Delcourt v. Belgicko, č. sťažnosti 2689/65).

11. V prejednávanej veci, vychádzajúc jednak z obsahu námietky zaujatosti a jej príloh, jednak z vyjadrenia sudcu Novotného k námietke zaujatosti (v ktorom, okrem iného, uviedol, že „Pokiaľ ide o subjektívny test, nie som si vedomý, že by som vyjadroval nepriateľstvo k sudkyňi JUDr. X. alebo akýkoľvek zlý úmysel z osobného dôvodu.“) najvyšší správny súd vyhodnotil subjektívne hľadisko jeho nestrannosti tak, že sudca Novotný zaujatý nie je. Najvyšší správny súd vychádzal z toho, že osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá až do preukázania opaku (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 24. mája 1989, Hauschildt v. Dánsko, č. sťažnosti 10486/83, bod 47) pričom najvyšší správny súd opak za preukázaný nemal. Ostatne aj JUDr. S. X. zaujatosť sudcu Novotného vnímala „prizmou objektívneho testu nestrannosti“.

12. Následne najvyšší správny súd posudzoval námietku zaujatosti optikou objektívneho hľadiska nestrannosti a to vo vzťahu k obom tvrdeným dôvodom, teda ako (i) vo vzťahu ku skutočnosti, že sudca Novotný bol v čase vykonania kontroly č. 30208/2020/91 a kontroly č. 18829/2021/91 štátnym tajomníkom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky tak (ii) vo vzťahu ku skutočnosti, že sudca Novotný na podujatí s názvom „Diskusné fórum k civilným procesným kódexom (II. ročník) - 1. časť“, ktoré sa konalo dňa 6. mája 2019 (ďalej len „diskusné fórum“) prezentoval svoj právny názor na vec, ktorú JUDr. S. X. v námietke zaujatosti označuje ako „materiálne dôvody neplatnosti Napomenutia“ (ďalej len „materiálne dôvody napomenutia“).

13. Najvyšší správny súd (aplikujúc ustanovenie § 31 ods. 1 Trestného poriadku) posudzoval, či z dôvodu pomeru sudcu Novotného (i) k prejednávanej veci alebo (ii) k účastníkom disciplinárneho konania (k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní) možno mať pochybnosti o jeho zaujatosti z hľadiska objektívneho testu nestrannosti. Najvyšší správny súd vyhodnotil námietku zaujatosti JUDr. S. X. tak, že táto smeruje resp. poukazuje na pomer sudcu Novotného k prejednávanej veci. Vychádzal pritom z toho, že JUDr. S. X. v námietke zaujatosti neidentifikovala žiaden kvalifikovaný vzťah sudcu Novotného k žiadnemu z vyššie uvedených subjektov.

14. Zaujatosť konkrétneho sudcu v prejednávanej veci musí vyplývať z objektívnych okolností podmieňujúcich jeho vzťah k predmetu konania. Povinnosť preukázať okolnosti odôvodňujúce zaujatosť konajúceho sudcu spočíva na tom, kto vzniesol námietku zaujatosti. Na druhej strane k záveru o tom, že sudca je vylúčený, nie je potrebné, aby bolo preukázané, že je zaujatý. Na vylúčenie sudcu postačuje, ak možno mať so zreteľom na jeho pomer k veci, pochybnosti o jeho nezaujatosti, dôvodnosť ktorých musí však vyplývať z objektívne preukázateľných skutočností. Za objektívne pritom nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci pristupuje alebo by pristupovať mohol. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci iba v prípade, keď je zjavné, že jeho vzťah k veci dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti, nebude môcť rozhodovať „sine iura et studio“, teda nezávisle a nestranne. V danej súvislosti najvyšší správny súd dáva do pozornosti, že sudca je predstaviteľ súdnej moci. Právomoc súdu sudca vykonáva na nezávislom a nestrannom súde, oddelene od iných štátnych orgánov. Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných priťahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Práve osobitný vzťah sudcu k štátu musí sudcovi umožniť konať a rozhodovať nezávisle a nezaujato vo všetkých veciach. K tomuto postojú článok 144 Ústavy Slovenskej republiky výslovne sudcovi priznáva nezávislosť pri výkone jeho funkcie. Vo svetle vyššie uvedeného teda možno uzavrieť, že rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. K vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať.

15. Práve otázka intenzity vzťahu sudcu k veci (alebo k účastníkom alebo k ich zástupcom) je kľúčovým momentom posudzovania prípadných pochybností o nezaujatosti sudcu. Inými slovami, pojmy „zdanie“ alebo „pochybnosť“ nie sú kategóriami ani samoučelnými ani omnipotentnými. Účelom námietky zaujatosti je ochrana práva účastníka konania na spravodlivý proces. Ochrana jeho práva (na spravodlivý proces) však má zmysel iba v prípade potenciálneho ohrozenia tohto ústavou chráneného záujmu. V prípade expanzívnej interpretácie uvedených pojmov (napr. v intenciách, že na vylúčenie sudcu postačuje každá/akákoľvek pochybnosť) by došlo k popretiu účelu inštitútu námietky zaujatosti. Námietka zaujatosti (pokiaľ má ambíciu byť úspešnou) musí mať svoje obsahové zakotvenie, ktoré zákonodarca vyjadril spojením „pomer k“ (veci/účastníkom/zástupcom). Toto

spojenie („pomer k“) vyjadruje kvalifikovaný, a teda nie akýkoľvek, vzťah sudcu či už k veci, účastníkom, alebo ich zástupcom. V opačnom prípade by už samotná artikulácia zdania (zaujatosti) vyvolávala pochybnosť o nezávislosti sudcu.

16. V súvislosti s prvým dôvodom (výkon funkcie štátneho tajomníka Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v relevantnom čase) JUDr. S. X. uviedla, že „... Mgr. Novotný zo svojej funkcie štátneho tajomníka Ministerstva spravodlivosti SR mohol mať a uplatňovať formálny alebo neformálny, a tiež priamy alebo nepriamy vplyv na predmet, priebeh alebo výsledok kontrol č. 30208/2020/91 a č. 18829/2021/91 ...“ z čoho vyvodila, že „... Mgr. Novotného považujem z hľadiska objektívneho testu nestrannosti sudcov za zaujatého vo veci a to vzhľadom na jeho predchádzajúcu funkciu štátneho tajomníka na MS SR.“ Najvyšší správny súd, aplikujúc prístup vyjadrený v bodoch 14 a 15 vyššie, v takto artikulovanej námietke, vzhľadom na jej všeobecnosť a neurčitosť, nevidel dôvod pre vylúčenie sudcu Novotného z vykonávania úkonov vo veci sp.zn. 31 D 19/2021. Úvahu JUDr. S. X., že „Ak nastala situácia, že ministerka spravodlivosti ako osoba priamo riadiaca generálneho riaditeľa sekcie dohľadu poverila Mgr. Novotného ako štátneho tajomníka, aby ju v záležitosti „kontrol“ č. 30208/2020/91 a č. 18829/2021/91 zastupoval ...“ ako aj jej úvahu, že „Nie je možné vylúčiť ani tú skutočnosť, že Mgr. Novotný ako štátny tajomník MS SR mohol uplatňovať svoj vplyv na zamestnancov sekcie dohľadu MS SR aj neformálne ...“ považoval najvyšší správny súd, vo svetle vyššie uvedeného, za hypotetickú resp. nepodloženú takými skutočnosťami, ktoré by zakladali dôvodnú obavu z jej naplnenia.

17. Druhou skutočnosťou, ktorou JUDr. S. X. dôvodila námietku zaujatosti bolo skoršie vyjadrenie sudcu Novotného k materiálnym dôvodom napomenutia na diskusnom fóre. Konkrétne sudca Novotný na diskusnom fóre v tejto súvislosti uviedol nasledovné: „A k tým značkám, tak tam náš súd rozhodoval tak, že potvrdzoval tie odmietajúce uznesenia a ja tam vidím práve ten problém, že keď povieme, že toto máme robiť, tak je otázka, kde sa zastavíme. Lebo tých situácií, keď žalobca nevie označiť žalovaného je v reálnom živote milión. Keď napr. ide pred vami na diaľnici auto a vyfrkne vám kameň, tak tiež máte len značku a teraz koho máte žalovať alebo proste idete po ulici a jednoducho vám dá niekto facku alebo vám vrazí jednu a ide preč. Koho máte žalovať? Jednoducho nemáte. A keď sa postavíme k tomu, tak že súdy majú zisťovať identifikačné údaje žalovaného podľa nejakých iných identifikačných údajov, tak proste dospejeme k absurdnej situácii. To som tu minule hovoril, že proste niekto vám dá kamerový záznam a povie, že táto osoba v tejto sekunde, ktorá tam je, tak to je žalovaný. A zistíte ako sa volá a kde býva. No pardon, to nie je úloha súdov.“ Z vyššie citovaného textu je zrejmé, že sudca Novotný pomerne pregnantne a verejne vyslovil svoj právny názor na možnosť identifikácie žalovaného uvedením EČ motorového vozidla resp. na vhodnosť lustrácií potenciálneho žalovaného v civilných konaniach súdom. Z obsahu námietky vyplýva, že tento právny názor je názorom kolidujúcim resp. opozitným s právnym názorom JUDr. S. X.. Zároveň z námietky vyplýva, že výhrady k právnemu názoru na možnosť identifikácie žalovaného uvedením EČ motorového vozidla boli jedným z východísk a predpokladom pre závery kontrol Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 30208/2020/91 a č. 18829/2021/91.

18. Najvyšší správny súd uvádza, že, hoci ide o právnu otázku pre disciplinárne konanie dôležitú (keďže osvojenie si právneho názoru JUDr. S. X. na lustrácie žalovaných by bolo relevantným argumentom pre vyhovieť jej návrhu), predmetom disciplinárneho konania nie je posúdenie dvoch kolidujúcich právnych názorov na lustrácie žalovaného. Dôležitým resp. kľúčovým pre rozhodnutie disciplinárnej veci je posúdenie iných otázok napríklad (i) či právny názor/právne posúdenie sudcu ako taký (zdôvodnený, hoci kolidujúci s iným právnym názorom) je spôsobilý byť disciplinárnym previnením, (ii) pokiaľ áno, či je takýto právny názor arbitrárny, neudržateľný alebo svojvoľný, (iii) pokiaľ áno, či intenzita prípadnej defektnosti právneho názoru môže mať rozmer disciplinárneho previnenia atď. a pod.

19. Najvyšší správny súd úvahou v predchádzajúcom bode ilustruje skutočnosť, že každé disciplinárne konanie má svoje „materiálne východisko“, ktoré je všeobecnej povahy. Je pritom len prirodzené, že osoby s právnickým vzdelaním môžu mať a majú na niektorú právnu otázku (vo všeobecnej rovine) svoj skôr formulovaný alebo dokonca na verejnosti artikulovaný právny názor vychádzajúci napríklad

z predchádzajúcej skúsenosti. Osobitne platí tento predpoklad u sudcov, ktorých formuje (a v istom aspekte aj musí formovať - zásada právnej istoty a predvídateľnosti) ich predchádzajúca rozhodovacia prax. Pokiaľ by najvyšší správny súd pripustil interpretáciu teórie zdania tak, ako ju predkladá JUDr. S. X. v námietke zaujatosti, nemohol by v podstate žiaden sudca rozhodovať tzv. generické veci, keďže by pri prvej z nich verejne vyjadril svoj právny názor, ktorý by (prirodzene) determinoval jeho postoj k druhovo obdobnej veci, čo by ho malo robiť zaujatým. Takáto interpretácia je podľa názoru najvyššieho správneho súdu nesprávna a v konečnom dôsledku by viedla k zlyhaniu systému právnej ochrany poskytovanej súdmi.

20. Vyššie opísaný záver najvyššieho správneho súdu má svoje zakotvenie aj v rozhodovacej praxi Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý napríklad (abstrahujúc podstatu) uzavrel, že (i) obava z nestrannosti/nezaujatosti sudcu musí byť objektívne opodstatnená (napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo 7. augusta 1996, Ferrantelli a Santangelo v. Taliansko, č. sťažnosti 19874/92, bod 58); alebo, že (ii) samotná skutočnosť, že sudca skôr rozhodoval vec týkajúcu sa rovnakého trestného činu/deliktu sama osebe nie je dôvodom pre obavy o nestrannosť sudcu („... the mere fact that a trial judge has made previous decisions concerning the same offence cannot be held as in itself justifying fears as to his impartiality.“) (napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo 16. februára 2021, Meng v. Nemecko, č. sťažnosti 1128/17, bod 47). Najvyšší správny súd uvádza, že JUDr. S. X. v námietke zaujatosti (nad rámec všeobecných úvah) neuviedla žiadne také konkrétne skutočnosti týkajúce sa pomeru sudcu Novotného k veci, ktoré by ho primáli spochybniť východisko uvedené v ostatne citovanom rozsudku ESĽP a ubrať sa napríklad „cestou“ rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva zo 11. júla 2013, Rudnichenko v. Ukrajina, č. sťažnosti 2775/07, bod 116.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší správny súd k záveru, že skutočnosti, ktoré JUDr. S. X. uviedla v námietke zaujatosti nezakladajú dôvod vylúčenia sudcu Novotného podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s ustanovením § 4 disciplinárneho súdneho poriadku.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu (v zložení podľa § 24 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku) v pomere hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.